

KỶ YẾU

HỘI THẢO KHOA HỌC TOÀN QUỐC NĂM 2025

CÔNG TÁC GIÁO DỤC THỂ CHẤT VÀ THỂ THAO TRƯỜNG HỌC
TRONG CÁC CƠ SỞ GIÁO DỤC ĐẠI HỌC, HỌC VIỆN VÀ CAO ĐẲNG
TRONG KHU THẾ HỘI NHẬP QUỐC TẾ

HỘI THẢO KHOA HỌC TOÀN QUỐC NĂM 2025
CÔNG TÁC GIÁO DỤC THỂ CHẤT VÀ THỂ THAO TRƯỜNG HỌC
TRONG CÁC CƠ SỞ GIÁO DỤC ĐẠI HỌC, HỌC VIỆN VÀ CAO ĐẲNG
TRONG KHU THẾ HỘI NHẬP QUỐC TẾ

ĐẠI HỌC HUẾ

NHIỀU TÁC GIẢ

KỶ YẾU

HỘI THẢO KHOA HỌC TOÀN QUỐC NĂM 2025

CÔNG TÁC GIÁO DỤC THỂ CHẤT VÀ THỂ THAO TRƯỜNG HỌC
TRONG CÁC CƠ SỞ GIÁO DỤC ĐẠI HỌC, HỌC VIỆN VÀ CAO ĐẲNG
TRONG KHU THẾ HỘI NHẬP QUỐC TẾ

THỰC TRẠNG CÁC YẾU TỐ ẢNH HƯỞNG VÀ NHU CẦU ỨNG DỤNG ÂM NHẠC TRONG MÔN THỂ DỤC TAY KHÔNG CHO SINH VIÊN KHÔNG CHUYÊN TẠI ĐẠI HỌC HUẾ

CN. Nguyễn Thị Ly, TS. Lê Quang Đông
Khoa Giáo dục thể chất - Đại học Huế

TÓM TẮT

Hiện nay, phương pháp giảng dạy môn thể dục tay không trong nhiều cơ sở đào tạo, bao gồm cả tại Khoa Giáo dục thể chất - Đại học Huế, vẫn chủ yếu theo hướng truyền thống: giảng viên làm mẫu, học sinh hoặc sinh viên quan sát và thực hiện theo hướng dẫn. Quá trình dạy học thường lặp đi lặp lại các chuỗi động tác theo nhịp đếm hoặc hiệu lệnh bằng lời nói của giáo viên. Phương pháp này tuy giúp đảm bảo kỹ thuật và tính đồng đều trong tổ chức lớp học, nhưng lại thiếu yếu tố sáng tạo và chưa tạo ra được môi trường học tập sinh động, hấp dẫn. Đối với sinh viên, đặc biệt là trong bối cảnh thế hệ trẻ ngày càng chịu ảnh hưởng bởi môi trường công nghệ, hình ảnh và âm thanh, các tiết học thể dục theo kiểu “truyền thống” dễ gây cảm giác nhàm chán, thiếu động lực tập luyện. Tình trạng sinh viên học một cách đối phó, thiếu chủ động và không thực sự hứng thú với môn học vẫn còn phổ biến. Điều này ảnh hưởng trực tiếp đến chất lượng giảng dạy cũng như mục tiêu phát triển thể chất toàn diện trong đào tạo. Mặt khác, việc dạy học thể dục tay không truyền thống thường bỏ qua yếu tố cảm xúc và trải nghiệm cá nhân của người học. Các động tác được thực hiện theo khuôn mẫu, thiếu sự kết nối với âm nhạc hoặc nhịp điệu - vốn là những yếu tố có thể làm cho vận động trở nên hấp dẫn, uyển chuyển và có tính nghệ thuật hơn. Chính sự thiếu hụt này đã đặt ra yêu cầu cấp thiết trong việc đổi mới phương pháp giảng dạy, nhằm tăng cường tính thực quan, sinh động và thu hút trong tiết học thể dục tay không.

Từ khóa: Thể dục tay không, âm nhạc, hứng thú, giảng dạy, sinh viên, Đại học Huế.

ABSTRACT

Currently, the teaching method for calisthenics in many educational institutions, including the Faculty of Physical Education at Hue University, still follows a traditional approach: instructors demonstrate, while students observe and follow instructions. The teaching process often involves repetitive movements performed according to a counting rhythm or verbal commands from the teacher. While this method ensures technical accuracy and uniformity in classroom organization, it lacks creativity and fails to create a dynamic and engaging learning environment. For students - especially in the context of a younger generation increasingly influenced by technology, visuals, and sound - traditional physical education classes can easily become monotonous and lack motivation for active participation. Many students tend to approach the subject passively, without genuine interest, which negatively affects both teaching quality and the goal of comprehensive physical development in education. Additionally, traditional calisthenics instruction often overlooks the emotional and personal experiences of learners. Movements are performed rigidly, without connection to music or rhythm - elements that could make physical activity more engaging, fluid, and artistic. This gap highlights an urgent need for innovation in teaching methods to enhance visual appeal, interactivity, and engagement in calisthenics classes.

Keywords: Calisthenics, music, interest, teaching, student, Hue University.

1. ĐẶT VẤN ĐỀ

Giáo dục thể chất đóng vai trò quan trọng trong việc phát triển toàn diện thể chất và tinh thần cho học sinh, sinh viên. Trong chương trình giáo dục, môn thể dục tay không (TDTK) là một nội dung cơ bản, giúp người học rèn luyện sức bền, sự linh hoạt, tính kỷ luật và khả năng phối hợp vận động. Tuy nhiên, trên thực tế, việc giảng dạy TDTK hiện nay còn mang tính đơn điệu, khuôn mẫu, chưa thực sự tạo được hứng thú cho người học. Điều này ảnh hưởng không nhỏ đến hiệu quả học tập cũng như mức độ yêu thích đối với bộ môn. Trong xu hướng đổi mới phương pháp giảng dạy, việc ứng dụng âm nhạc vào các nội dung thể dục vận động đang ngày càng được quan tâm và khuyến khích. Âm nhạc không chỉ giúp tạo không khí vui tươi, tăng cường cảm xúc tích cực mà còn hỗ trợ người học cảm nhận nhịp điệu vận động,

từ đó thực hiện đồng tác một cách đồng đều, hiệu quả hơn. Tại một số cơ sở đào tạo, đặc biệt là trong giảng dạy các môn thể dục mang tính biểu diễn, âm nhạc đã được đưa vào như một công cụ hỗ trợ quan trọng.

Thực tế vấn đề vận dụng âm nhạc vào trong quá trình giảng dạy thể dục đã có nhiều công trình nghiên cứu như: Mai Thị Hương. (2017). “Áp dụng âm nhạc vào dạy học môn thể dục học sinh lớp 5 trường tiểu học Nga An - Nga Sơn”; Nguyễn Văn Thịnh. (2018). “Nâng cao chất lượng dạy học Thể dục nhịp điệu cho học sinh khối 10 trường Trung học Phổ thông Quảng Sơn thông qua phương pháp sử dụng nhạc đệm”; Nguyễn Vũ Thu. (2022). “Biện pháp nâng cao hiệu quả dạy học môn thể dục lớp 5 bằng việc sử dụng âm nhạc hỗ trợ”... tuy nhiên các công trình nghiên cứu trên chỉ tập trung nghiên cứu đối với học sinh các cấp của trung học phổ thông, đối tượng vận dụng âm nhạc vào trong quá trình giảng dạy cho sinh viên nhằm nâng cao hiệu quả giảng dạy môn thể dục đặc biệt là thể dục tay không thì chưa được các nhà nghiên cứu quan tâm, làm sáng tỏ.

Tại Khoa Giáo dục thể chất - Đại học Huế, trong những năm gần đây, giảng viên đã bước đầu thử nghiệm việc tích hợp âm nhạc vào giảng dạy môn thể dục tay không cho sinh viên. Tuy nhiên, số lượng giảng viên có vận dụng âm nhạc vào trong quá trình giảng dạy môn thể dục tay không còn ít và mang tính chất tự phát, chưa có cơ sở lý luận và thực tiễn rõ ràng để đánh giá một cách khoa học... xuất phát từ vấn đề trên bài báo tiến hành đánh giá các yếu tố ảnh hưởng đến việc áp dụng âm nhạc vào trong giảng dạy môn Thể dục tay không tại Khoa Giáo dục thể chất để từ đó đề xuất những giải pháp phù hợp nhằm nâng cao hiệu quả giảng dạy thông qua phương pháp sử dụng âm nhạc.

2. PHƯƠNG PHÁP NGHIÊN CỨU

Trong quá trình nghiên cứu bài báo sử dụng các phương pháp nghiên cứu thường quy sau: Phương pháp phân tích và tổng hợp tài liệu, phương pháp quan sát sự phạm, phương pháp toán học thống kê; phương pháp thống kê mô tả. Tác giả sử dụng thang đo Likert 5 mức độ để đo lường mức độ đánh giá vai trò của âm nhạc trong giảng dạy môn Thể dục tay không của giảng viên, trợ giảng và đánh giá nhận thức của sinh viên Trường Đại học Huế đối với mức độ quan trọng và nhu cầu sử dụng Âm nhạc trong môn học Thể dục tay không.

3. KẾT QUẢ NGHIÊN CỨU

3.1. Cơ sở lý luận áp dụng âm nhạc vào trong môn học Thể dục tay không tại Khoa Giáo dục thể chất - Đại học Huế

Âm nhạc thực chất là một bộ môn nghệ thuật được biểu diễn bằng âm thanh. Để có thể tạo ra một bản nhạc hoàn chỉnh phải dựa vào rất nhiều yếu tố, tiêu biểu phải kể đến như: cao độ (chiều cao giai điệu), nhịp điệu (và các khái niệm liên quan của nó: nhịp độ, tốc độ), âm điệu, và những phẩm chất âm thanh của âm sắc và kết cấu bản nhạc. Âm nhạc còn là sự kết hợp của giọng hát cùng các giai điệu của nhạc cụ nhằm tạo nên vẻ đẹp, sự hài hòa của cảm xúc, mang đến cho con người những giây phút tuyệt vời nhất.

Trong tập luyện thể dục thể thao âm nhạc thư giãn giúp cho tâm trí chúng ta tĩnh tại phù hợp cho môn yoga, còn nhạc mạnh dồn dập thì lại phù hợp cho những môn vận động mạnh như chạy bộ, gym... Đây là một biện pháp tâm lý giúp chúng ta quên đi những bài tập lặp lại gây chán nản, tránh suy nghĩ tiêu cực và giúp ta tập trung sâu hơn.

Ngoài ra, âm nhạc trong luyện tập thể thao còn bằng lại cảm xúc, đồng bộ hoá vận động nhỏ vào tiết tấu. Một lợi ích khác đó là âm nhạc kích thích các vùng não điều khiển cơ bắp. Đây là điều rất cần thiết cho luyện tập thể thao bởi ta phải dùng toàn bộ cơ thể để thực hiện vận động phối hợp. Âm nhạc còn là nguồn động lực bởi khả năng giảm stress, hưng phấn tinh thần mạnh mẽ. Nếu bạn chán việc chạy bộ mỗi ngày sao không thử bật một bản nhạc sôi động, bạn sẽ chạy tốt hơn rất nhiều đấy.

Hoạt động giảng dạy và học tập môn Thể dục tay không tại Khoa Giáo dục thể chất - Đại học Huế vẫn chủ yếu dựa trên phương pháp truyền thống, chưa có nhiều đổi mới phù hợp với yêu cầu giáo dục hiện đại. Một trong những hạn chế đáng chú ý là việc chưa ứng dụng âm nhạc như một công cụ hỗ trợ giảng dạy. Dù âm nhạc có tiềm năng lớn trong việc tăng tính sinh động, hấp dẫn và hiệu quả cho tiết học, nhưng vẫn chưa được khai thác và đưa vào thực tiễn một cách rộng rãi.

Phương pháp hiện tại chủ yếu nhấn mạnh đến việc thực hiện đúng kỹ thuật và đảm bảo tính đồng đều thông qua các chuỗi động tác lặp đi lặp lại theo khẩu lệnh của giảng viên. Tuy nhiên, cách tiếp cận này còn thiếu yếu tố kích thích sự hứng thú, sáng tạo và trải nghiệm cảm xúc của người học. Nhấn mạnh việc tiếp cận môn học với tâm lý đối phó, thiếu động lực, dẫn đến hiệu quả tiếp thu và rèn luyện chưa cao.

Điều này đặt ra yêu cầu cấp thiết về việc đổi mới phương pháp giảng dạy, đặc biệt là thông qua việc tích hợp âm nhạc và nhịp điệu, nhằm tạo ra các tiết học Thể dục tay không hấp dẫn, trực quan và hiệu quả hơn tại Khoa Giáo dục thể chất - Đại học Huế.

3.2. Thực trạng phân phối chương trình môn học thể dục tay không tại Khoa Giáo dục thể chất - Đại học Huế

Môn Thể dục tay không là một học phần tự chọn trong chương trình đào tạo Giáo dục thể chất cho sinh viên các trường, Khoa thuộc Đại học Huế. Trong chương trình đào tạo thì việc phân phối nội dung học phần được thể hiện cụ thể trong bảng sau.

Bảng 1: Thực trạng phân phối chương trình giảng dạy môn TDTK tại Khoa GDTC- Đại học Huế

TT	Nội dung	Phân phối chương trình	Giáo án														
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
I	Nhập môn	2															
1	- Đặt vấn đề và hướng dẫn 03 bài tập khởi động về TDTT - Đặt vấn đề môn học. Vai trò của thể dục dụng cụ trong rèn luyện sức khỏe. - Chấn thương và đề phòng chấn thương trong luyện tập thể dục dụng cụ.	2	2														
II	Thể dục tay không	28															
1	Học từ động tác 1 đến động tác 10.	2		2													
2	Ôn 10 động tác đã học, học mới từ động tác 11 đến động tác 20.	2			2												
3	Ôn 20 động tác đã học, học mới từ động tác 21 đến động tác 30.	2				2											
4	Ôn 30 động tác đã học, học mới từ động tác 31 đến động tác 35.	2					2										
5	Ôn 35 động tác đã học, kiểm tra giữa học kỳ.	4						2	2								
6	Ôn 35 động tác đã học, học mới từ động tác 36 đến động tác 45.	4								2	2						
7	Ôn 45 động tác đã học, học mới từ động tác 46 đến động tác 50.	4										2	2				
8	Ôn tập và nâng cao chất lượng toàn bộ bài tập.	8												2	2	2	2

Qua bảng 1 cho thấy chương trình học phần TDTK tại Khoa GDTC - Đại học Huế được thiết kế có lộ trình, có tính logic và phát triển kỹ năng theo từng giai đoạn. Tuy nhiên, vẫn còn một số hạn chế cần điều chỉnh: Cần đổi lại phân bổ tiết học theo từng tuần. Tăng cường hướng dẫn phòng tránh chấn thương

xuyên suốt học kỳ, không chỉ gói gọn trong phần nhập môn. Trong phần phát chương trình mỗi tuần học 2 tiết (100 phút) với phương pháp dạy học truyền thống dẫn đến thời gian nhàn nhõ và hiệu quả tập luyện chưa cao, vì vậy cần phải lồng ghép âm nhạc vào trong quá trình tập luyện để kích thích hứng thú tập luyện của các bạn sinh viên.

3.3. Thực trạng cơ sở vật chất và trang thiết bị phục vụ giảng dạy - học tập môn môn thể dục tay không tại Khoa Giáo dục thể chất - Đại học Huế

Cơ sở vật chất và trang thiết bị phục vụ là một trong những yếu tố rất quan trọng ảnh hưởng lớn đến hiệu quả hoạt động giảng dạy và học tập môn Thể dục tay không tại Khoa Giáo dục thể chất - Đại học Huế. Để đánh giá được thực trạng cơ sở vật chất phục vụ hoạt động Hoạt động giảng dạy và học tập môn Thể dục tay không tại Khoa Giáo dục thể chất - Đại học Huế, bài báo tiến hành thống kê tại bảng 2 sau đây.

Bảng 2: Cơ sở vật chất và trang thiết bị phục vụ giảng dạy - học tập môn môn thể dục tay không tại Khoa Giáo dục thể chất - Đại học Huế

TT	CSVC	Số lượng	Chất lượng		
			Tốt	Trung bình	Kém
1	Sân tập rộng, bằng phẳng, thoáng mát	10		X	
2	Loa kéo và hệ thống âm thanh rõ ràng	05		X	
3	Thiết bị phát nhạc (máy tính, điện thoại, USB)	40	X	X	
4	Máy chiếu, màn hình lớn (truyền hình chiếu video nữa)	01		X	
5	Thảm tập (cho các động tác nằm, chống đẩy, gập bụng...)	50		X	

Qua bảng 2 cho thấy cơ sở vật chất phục vụ giảng dạy và học tập môn Thể dục tay không tại Khoa Giáo dục thể chất - Đại học Huế còn nhiều mặt hạn chế: các thiết bị và cơ sở vật chất phục vụ giảng dạy như: phòng tập đa năng có tích hợp âm thanh và gương, Micro không dây, bóng trắng và bóng điện tử ... không được trang bị, bên cạnh đó chất lượng của cơ sở vật chất hiện có cũng chỉ ở mức độ trung. Trong xu hướng đổi mới phương pháp giảng dạy theo hướng tích hợp âm nhạc, hình ảnh và trải nghiệm vào trong quá trình giảng dạy thể chất thì đòi hỏi cơ sở vật chất phục vụ giảng dạy phải đạt chất lượng tốt.

3.4. Thực trạng đội ngũ giảng viên giảng dạy học phần thể dục tay không tại Khoa Giáo dục thể chất - Đại học Huế

Trong quá trình đào tạo nguồn năng lực của người học thì chất lượng đội ngũ giảng viên đóng vai trò quan trọng trong việc nâng cao chất lượng đào tạo tại các cơ sở giáo dục Đại học trong cả nước. Đánh giá chính xác về chất lượng đội ngũ giảng viên trong khuôn khổ của bài báo chúng tôi tiến hành khảo sát về các khía cạnh sau của giảng viên.

Bảng 3: Thực trạng đội ngũ giảng viên, trợ giảng giảng dạy môn học GDTC tại Đại học Huế

TT	Nhiệm vụ	Tổng số	Trình độ chuyên môn			Thẩm niên công tác		
			Tiến sĩ	Thạc sĩ	Cử nhân	Dưới 5 năm	Từ 5 đến 20 năm	Trên 20 năm
1	Giảng viên	44	10 (22.73%)	32 (72.73%)	2 (4.54%)	0	26	18
2	Trợ giảng	02	0	02 (100%)	0	02	0	0

Từ kết quả bảng 3 cho thấy các giảng viên trong Khoa Giáo dục thể chất có trình độ chuyên môn cao từ học vị thạc sĩ trở lên chiếm tỷ lệ 88.9%, riêng chỉ có 02 (4.54%) của bộ giảng viên có trình độ cử nhân do các thầy cô đã nhiều tuổi nên không còn động cơ học tập. Một khác thầy cô có kinh nghiệm và thâm niên công tác, đa phần trong giai đoạn từ 5 đến 20 năm công tác tại đơn vị đây là một lợi thế lớn đối với các cơ sở đào tạo ngành giáo dục thể chất. Do đó tạo tiền đề thuận lợi để áp dụng âm nhạc vào trong quá trình giảng dạy thể chất tại Khoa Giáo dục thể chất - Đại học Huế.

Một khác, để đánh giá được nhu cầu sử dụng âm nhạc trong giảng dạy Thể dục tay không tại Khoa Giáo dục thể chất - Đại học Huế, bài báo tiến hành khảo sát về vai trò của âm nhạc trong thực tế quá trình giảng dạy của Giảng viên. Kết quả được trình bày trong bảng 4.

Bảng 4: Kết quả khảo sát vai trò của âm nhạc trong môn Thể dục tay không của đội ngũ giảng viên, trợ giảng giảng dạy môn học TDTK tại Đại học Huế

Nội dung đánh giá	Số người lựa chọn (n=66)					ĐTB	Mức độ
	Rất không đồng ý (1đ)	Không đồng ý (2đ)	Bình thường (3đ)	Đồng ý (4đ)	Rất đồng ý (5đ)		
1. Âm nhạc giúp tăng hứng thú cho sinh viên trong giờ học Thể dục tay không	2	1	5	13	27	4.34	Rất đồng ý
2. Âm nhạc điều chỉnh nhịp độ, thời gian trong bài tập	1	2	5	15	23	4.23	Rất đồng ý
3. Sự dùng âm nhạc giúp sinh viên dễ tiếp thu và nhớ bài giảng	3	1	4	17	21	4.13	Đồng ý
4. Âm nhạc tạo sự đồng điệu và tình thân mý cho bài tập thể dục tay không	1	2	6	16	21	4.17	Đồng ý

Từ kết quả bảng 4 cho thấy các giảng viên trong Khoa Giáo dục thể chất đánh giá cao vai trò của âm nhạc trong giảng dạy môn thể dục tay không: Âm nhạc giúp tăng hứng thú cho sinh viên trong giờ học Thể dục tay không; Âm nhạc điều chỉnh nhịp độ, thời gian trong bài tập; Sự dùng âm nhạc giúp sinh viên dễ tiếp thu và nhớ bài giảng; Âm nhạc tạo sự đồng điệu và tình thân mý cho bài tập thể dục tay không đều được các giảng viên đồng ý với điểm từ 4,13 - 4,34 điểm. Do đó vai trò của âm nhạc trong giảng dạy môn thể dục tay không được các giảng viên đánh giá cao tạo tiền đề thuận lợi để áp dụng âm nhạc vào trong quá trình giảng dạy thể chất tại Khoa Giáo dục thể chất - Đại học Huế.

3.3. Thực trạng nhu cầu sử dụng âm nhạc học tập trong môn Thể dục tay không của sinh viên tại Khoa Giáo dục thể chất - Đại học Huế

Để đánh giá khách quan mức độ ảnh hưởng của âm nhạc đối với hứng thú học tập môn học thể dục tay không tại Khoa Giáo dục thể chất - Đại học Huế, bài báo tiến hành khảo sát nhu cầu sử dụng âm nhạc của sinh viên khi tham gia học tập môn thể dục tay không tại khoa giáo dục thể chất - Đại học Huế, kết quả thu được trình bày trong bảng 5 như sau:

Bảng 5: Nhu cầu sử dụng âm nhạc trong môn Thể dục tay không của sinh viên tại Đại học Huế

Nội dung đánh giá	Số người lựa chọn (n=560)					ĐTB	Mức độ
	Rất không thích (1đ)	Không thích (2đ)	Bình thường (3đ)	Thích (4đ)	Rất thích (5đ)		
Sinh viên mong muốn được áp dụng âm nhạc vào môn học TDTK tại lớp học	0	20	35	210	295	4.39	Rất thích
Sử dụng âm nhạc theo từng giai đoạn cụ thể (khởi động - luyện tập - thư giãn) với các thể loại khác nhau	7	32	18	197	306	4.36	Rất thích
Sử dụng âm nhạc ở phần khởi động để tạo hứng thú ban đầu	5	54	50	203	248	4.10	Thích
Sử dụng âm nhạc trong phần được hướng dẫn tác chính giúp sinh viên tập trung và đều động tác hơn	10	65	95	193	197	3.89	Thích
Sử dụng âm nhạc trong phần thư giãn cuối buổi học, âm nhạc nhẹ nhàng giúp thư giãn hoặc an giấc	30	73	80	156	221	3.83	Thích

Từ kết quả bảng 5 cho thấy nhu cầu sử dụng âm nhạc trong môn TDTK tương đối cao, ĐTB tất cả các nội dung đánh giá đều ở mức độ thích và rất thích (3,83 - 4,39 điểm) theo thang đánh giá Likert 5. Mức độ đồng tình cao với việc sử dụng âm nhạc trong giờ học TDTK. Sinh viên mong muốn được áp dụng âm nhạc vào môn học TDTK tại lớp học có điểm trung bình cao nhất (ĐTB = 4,39), với đa số sinh viên chọn mức “Thích” và “Rất thích” (210 và 295 người). Điều này cho thấy nhu cầu rất cao và thái độ tích cực của sinh viên đối với việc kết hợp âm nhạc trong môn học. Âm nhạc theo từng giai đoạn cụ thể cũng được đánh giá rất tích cực “Sử dụng âm nhạc theo từng giai đoạn cụ thể (khởi động - luyện tập - thư

giữ) với các thể loại khác nhau" cũng có DTB khá cao (4.36), phản ánh rằng sinh viên không chỉ ủng hộ việc dùng âm nhạc, mà còn muốn nó được sử dụng linh hoạt theo từng phần của tiết học. Âm nhạc giúp tạo hứng thú ban đầu và duy trì sự tập trung sử dụng âm nhạc ở phần khởi động (ĐTB = 4.10) và trong phần thực hành chính (ĐTB = 3.89) đều ở mức "Thích" Điều này cho thấy âm nhạc không chỉ giúp tạo hứng thú, mà còn hỗ trợ tập trung và điều động tác hiệu quả hơn trong quá trình học. Phần thư giãn cuối buổi học: nhu cầu thấp hơn tương đối khi sử dụng âm nhạc trong phần thư giãn..." có DTB thấp nhất (3.83), nhưng vẫn ở mức "Thích" dù mức độ đồng tình không cao nhưng sinh viên vẫn có nhu cầu sử dụng âm nhạc để giúp thư giãn hiệu quả hơn.

Sinh viên Đại học Huế có nhu cầu cao và thái độ tích cực đối với việc sử dụng âm nhạc trong môn Thể dục tay không.

Việc áp dụng âm nhạc nên được triển khai một cách toàn diện và phù hợp theo từng giai đoạn của buổi học để tăng hiệu quả giảng dạy và học tập. Qua đó chúng tôi sinh viên có nhu cầu sử dụng âm nhạc trong môn TDTK cao hơn tiên đề thuận lợi để áp dụng âm nhạc vào trong quá trình giảng dạy thể chất tại Khoa Giáo dục thể chất - Đại học Huế.

4. KẾT LUẬN

Trong mỗi buổi học với thời lượng 100 phút/2 tiết nếu giảng viên không vận dụng âm nhạc vào trong giờ giảng của mình dẫn đến buổi học đơn điệu, nhàm chán và thời gian dành cho nhiều điều này làm ảnh hưởng không nhỏ đến hiệu quả của quá trình giảng dạy. Bên cạnh đó, điều kiện cơ sở vật chất - kỹ thuật phục vụ cho quá trình học tập môn thể dục tay không tại Khoa giáo dục thể chất còn chưa đáp ứng được cả về số lượng lẫn chất lượng làm ảnh hưởng đến chất lượng giảng dạy của giảng viên.

Đối ngũ giảng viên có trình độ chuyên môn cao tuy nhiên số lượng giảng viên quan tâm đến việc sử dụng âm nhạc trong giảng dạy môn Thể dục tay không còn khá khiêm tốn chỉ chiếm tỷ lệ (4.54%). Mặt khác, đa số sinh viên đều hứng thú khi áp dụng âm nhạc vào trong quá trình giảng dạy môn Thể dục tay không.

Kết quả khảo sát về nhu cầu sử dụng âm nhạc trong môn Thể dục tay không của sinh viên tại Đại học Huế cho thấy sự ủng hộ mạnh mẽ từ phía sinh viên đối với việc tích hợp âm nhạc vào giảng dạy. Hầu hết sinh viên đều nhận thấy rằng âm nhạc có tác dụng tích cực trong việc tạo ra một môi trường học tập hứng thú và sôi động. Âm nhạc không chỉ giúp cải thiện tinh thần, mà còn hỗ trợ sinh viên tập trung hơn trong việc thực hiện các động tác, đồng thời làm cho bài học trở nên sinh động và dễ tiếp cận hơn. Cụ thể, sinh viên cho rằng âm nhạc giúp họ duy trì động lực học tập lâu dài hơn, cải thiện khả năng ghi nhớ và thực hiện các bài tập thể dục tay không. Nhiều sinh viên cũng cho rằng âm nhạc góp phần điều chỉnh nhịp độ và thời gian của các bài tập, giúp quá trình học tập trở nên mượt mà và hiệu quả hơn.

Từ các kết quả thu được, có thể khẳng định rằng việc ứng dụng âm nhạc trong giảng dạy môn Thể dục tay không có tiềm năng lớn trong việc nâng cao chất lượng học tập và tạo động lực cho sinh viên, đồng thời mở ra một hướng đi mới trong việc cải tiến phương pháp giảng dạy tại Đại học Huế. Do đó, cần tiếp tục nghiên cứu và xây dựng các hướng dẫn cụ thể để hỗ trợ giảng viên trong việc áp dụng âm nhạc một cách hiệu quả và phù hợp trong các giờ học thể dục tay không tại Đại học Huế.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Nguyễn Thu Hồng Hạnh (2020). "Nâng cao hiệu quả giảng dạy thể dục thông qua tích hợp âm nhạc tại các trường đại học", *Tạp chí Khoa học Giáo dục thể chất*, số 3, tr.45-51.
2. Lê Văn Hùng (2017), *Phương pháp giảng dạy thể dục thể thao trong Trường Đại học*, Nhà Đại học Thể dục Thể thao TP. Hồ Chí Minh.
3. Trần Thị Mai (2021), "Ảnh hưởng của âm nhạc đến tâm lý và động lực học tập của sinh viên trong giờ học thể dục", *Tạp chí Khoa học và Công nghệ Thể thao*, số 2(12), tr. 3-39.
4. Phạm Đức Quang (2020), "Đổi mới phương pháp giảng dạy thể dục theo hướng phát triển phẩm chất và năng lực người học", *Tạp chí Giáo dục và Xã hội*, số 64, tr.20-25.